

Bruksela, 27 lutego 2025 r.
(OR. en)

6515/25

COMPET 89
IND 49
EMPL 67
SOC 98
ECOFIN 208
POLCOM 39
FIN 239
FISC 38
ENV 101
CLIMA 45
ENER 36
ATO 6
MAP 2
RECH 69
RC 9

PISMO PRZEWODNIE

Od: Sekretarz generalna Komisji Europejskiej (podpisała dyrektor Martine DEPREZ)

Data otrzymania: 27 lutego 2025 r.

Do: Thérèse BLANCHET, sekretarz generalna Rady Unii Europejskiej

Nr dok. Kom.: COM(2025) 85 final

Dotyczy: KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY, EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU REGIONÓW
Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji

Delegacje otrzymują w załączeniu dokument COM(2025) 85 final.

Zał.: COM(2025) 85 final

Bruksela, dnia 26.2.2025 r.
COM(2025) 85 final

**KOMUNIKAT KOMISJI DO PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO, RADY,
EUROPEJSKIEGO KOMITETU EKONOMICZNO-SPOŁECZNEGO I KOMITETU
REGIONÓW**

**Pakt dla czystego przemysłu: wspólny plan działania na rzecz konkurencyjności
i dekarbonizacji**

1. Wprowadzenie

Baza przemysłowa Europy ma centralne znaczenie dla naszej tożsamości i konkurencyjności. Nasz kontynent ma bogate dziedzictwo przemysłowe. Od dziesięcioleci nasz przemysł odgrywa wiodącą rolę w postępie technologicznym, podsyca wzrost gospodarczy i pomaga utrzymać nasz model społeczny. Teraz potrzebuje obiecującej przyszłości, a Europa – posiadająca liczne mocne strony – jest dla przemysłu właściwym miejscem. Europa ma talenty, przedsiębiorców, właścicieli firm, pracowników i konsumentów. Jest w stanie napędzać innowacje i kształtować globalny postęp. Ma silną społeczną gospodarkę rynkową opartą na przewidywalnym otoczeniu prawnym. Warunkiem odporności gospodarki jest solidny komponent przemysłowy.

Europa zмага się jednak z rosnącymi napięciami geopolitycznymi, problemem powolnego wzrostu gospodarczego i konkurencją technologiczną. W tej nowej erze oczywiste jest, że strategia na rzecz konkurencyjności i dekarbonizacji jest również koniecznością ze względów bezpieczeństwa. UE musi pilnie stawić czoła wyzwaniom w trzech kwestiach: kryzysu klimatycznego i jego skutków, problemów w zakresie konkurencyjności i odporności gospodarczej. Jak wynika z raportu Draghiego¹ i Kompasów konkurencyjności dla UE², polityka dekarbonizacji jest potężną siłą napędową wzrostu, jeżeli się ją dobrze zintegruje z polityką przemysłową, gospodarczą i handlową oraz polityką w dziedzinie konkurencji. Nasz przemysł, zwłaszcza gałęzie borykające się z wysokimi cenami energii i ostrą światową konkurencją, stoi w obliczu egzystencjalnych wyzwań. Istnieje ryzyko, że inne główne potęgi prześcigną nas pod względem wzrostu wydajności. Czas nagli.

Dlatego Europa potrzebuje transformacyjnego biznesplanu. Pakt dla czystego przemysłu łączy działania w dziedzinie klimatu i konkurencyjność w ramach jednej nadrzędnej strategii na rzecz wzrostu. Jest to zobowiązanie do przyspieszenia dekarbonizacji, reindustrializacji i innowacji, by procesy te zachodziły równocześnie i obejmowały cały kontynent, a także do wzmocnienia odporności Europy. Europejski przemysł musi mieć silne argumenty przemawiające za dużymi, neutralnymi dla klimatu inwestycjami w energochłonne gałęzie przemysłu i czyste technologie.

Dążymy do zwiększenia zrównoważonej i odpornej produkcji w Europie. Europa przyjęła ambitne ramy, dzięki którym do 2050 r. jej gospodarka ma stać się gospodarką zdekarbonizowaną. Cel ten zostanie utrzymany, tak jak i cel pośredni na 2040 r. zakładający redukcję emisji gazów cieplarnianych netto na poziomie 90 %. Przyjęte ramy mogą stymulować konkurencyjność, bowiem dają pewność i przewidywalność zarówno przedsiębiorstwom, jak i inwestorom. Cel ten będzie realizowany przez wspieranie konkurencyjnych producentów, którzy napędzają dekarbonizację poprzez innowacje, tworzą wysokiej jakości miejsca pracy i pracują na rzecz naszej otwartej strategicznej autonomii, przy pełnym przestrzeganiu i odpowiednim stosowaniu zasady neutralności technologicznej państw członkowskich.

Nacisk zostanie położony głównie na dwa ściśle ze sobą powiązane sektory. Po pierwsze, na **energochłonne gałęzie przemysłu**, które wymagają pilnego wsparcia przy dekarbonizacji i elektryfikacji, i które muszą stawić czoła wysokim kosztom energii, nieuczciwej konkurencji

¹ https://commission.europa.eu/topics/eu-competitiveness/draghi-report_en#paragraph_47059

² COM(2025) 30

na świecie i skomplikowanym przepisom szkodzącym ich konkurencyjności. Po drugie, **sektor czystych technologii**, który jest centralnym elementem przyszłej konkurencyjności i jest niezbędny do transformacji przemysłowej, obiegu zamkniętego i dekarbonizacji. Niezbędne jest działanie zarówno w celu osiągnięcia naszych celów neutralności klimatycznej, pochłaniania emisji i utrzymania odporności wodnej, jak i zapewnienia, abyśmy mogli tworzyć w UE technologie przyszłości oraz zachować zdolność dostarczania rozwiązań.

Obieg zamknięty będzie priorytetem. Ma on kluczowe znaczenie dla maksymalizacji ograniczonych zasobów UE, zmniejszenia zależności i zwiększenia odporności. Zmniejsza ilość odpadów, obniża koszty produkcji i emisje CO₂ oraz pozwala stworzyć bardziej zrównoważony model przemysłu, który jest korzystny dla środowiska i podnosi konkurencyjność gospodarczą. Ambicją Paktu dla czystego przemysłu jest to, by UE stała się do 2030 r. światowym liderem w dziedzinie gospodarki o obiegu zamkniętym.

Aby europejski ekosystem przemysłowy mógł dobrze prosperować, wzrastać i generować dobrobyt, zasadnicze znaczenie ma wyjście poza tradycyjne schematy rozwiązań i spojrzenie na cały łańcuch wartości. Istnieje sześć czynników napędzających rozwój biznesu: 1) przystępna cenowo energia, 2) rynki pionierskie, 3) finansowanie, 4) obieg zamknięty i dostęp do surowców, 5) globalne rynki i partnerstwa międzynarodowe oraz 6) umiejętności. Powinno się je uzupełniać działaniami w zakresie horyzontalnych czynników strategicznych wspomagających tworzenie konkurencyjnej gospodarki takich jak: ograniczenie biurokracji, pełne wykorzystanie skali jednolitego rynku, w tym przez stopniową integrację krajów kandydujących, pobudzenie cyfryzacji, przyspieszenie wdrażania innowacji, promowanie wysokiej jakości miejsc pracy i lepszą koordynację strategii politycznych na szczeblu unijnym i krajowym.

W Pakcie dla czystego przemysłu potwierdza się zaangażowanie UE w realizację jej celów klimatycznych i, oferuje się przemysłowi jasne zachęty biznesowe, aby obniżyć emisyjność w Europie. Baza przemysłowa Europy ma centralne znaczenie dla naszego dobrobytu i konkurencyjności. Proponowane w pakcie środki są wynikiem aktywnego zaangażowania liderów przemysłu, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego za pośrednictwem Deklaracji z Antwerpii w sprawie europejskiego ładu przemysłowego i dialogów na temat czystej transformacji³. Nasze propozycje są bezpośrednio dostosowane do potrzeb tych zaangażowanych stron. **W tym kluczowym momencie dla przemysłu europejskiego** Pakt dla czystego przemysłu ma otwierać nowy rozdział europejskiej historii przemysłowej charakteryzujący się wzrostem, odpornością i wiodącą pozycją na arenie światowej.

2. Dostęp do przystępnej cenowo energii

Ponieważ średnie ceny energii w Europie są wyższe niż ceny w krajach naszych partnerów handlowych, zapewnienie przystępnej cenowo energii jest kluczowym warunkiem konkurencyjności naszego przemysłu, zwłaszcza w sektorach energochłonnych. **Dostęp do przystępnej cenowo energii jest zatem podstawowym założeniem Paktu dla czystego przemysłu.**

³ COM(2024)163 final

Główną przyczyną tych wyższych i bardziej niestabilnych cen energii jest zależność Europy od importowanych paliw kopalnych. Sytuację tę pogorszył niedawny kryzys energetyczny i wykorzystywanie przez Rosję dostaw gazu jako broni. Obecna niepewność geopolityczna i rynkowa powoduje wzrost kosztów inwestycji, które to koszty są przenoszone na konsumentów.

Ponadto bardziej strukturalne niewydolności systemu elektroenergetycznego powodują wzrost kosztów energii i odbijają się na wysokości rachunków za energię europejskiego przemysłu. Niewystarczające połączenia międzysystemowe i infrastruktura sieciowa, a także ograniczona integracja i elastyczność systemu energetycznego utrudniają dalszą integrację tańszych zdekarbonizowanych źródeł energii i ograniczają odporność UE na zagrożenia. Kluczowe znaczenie dla zapewnienia integracji systemów energetycznych, wspierania zarządzania siecią w czasie rzeczywistym, poprawy elastyczności po stronie popytu oraz umożliwienia konserwacji predykcyjnej infrastruktury krytycznej będzie miała cyfryzacja, w tym inteligentne sieci oparte na sztucznej inteligencji i monitorowanie energii oparte na internecie rzeczy. **UE musi dążyć do elektryfikacji i do w pełni zintegrowanego jednolitego rynku energii.**

Aby zmniejszyć koszty energii w UE, musimy przyspieszyć elektryfikację i przejście na czystą energię wytwarzaną lokalnie, uzupełnić nasz wewnętrzny rynek energii fizycznymi połączeniami międzysystemowymi oraz efektywniej wykorzystywać energię. Musimy stworzyć prawdziwą unię energetyczną, która przynosi korzyści wszystkim. W tym celu przyjęto dziś **plan działania na rzecz przystępnych cen energii**⁴. Obejmuje on środki mające na celu obniżenie rachunków za energię dla przemysłu, przedsiębiorstw i gospodarstw domowych w perspektywie krótkoterminowej, przy jednoczesnym przyspieszeniu niezbędnych reform strukturalnych.

Dzięki współpracy państw członkowskich i sektora prywatnego plan działania będzie miał efekt transformacyjny, uwzględniający zasadę neutralności technologicznej. Główna część działań przewidzianych w planie działania zostanie zrealizowana już w 2025 r. Przeniesienie korzyści płynących z tańszej energii na użytkowników końcowych pomoże przekonać przemysł do inwestowania w elektryfikację i dekarbonizację. Inwestorzy chcą również pewności. Krajowe plany w dziedzinie energii i klimatu są podstawowymi narzędziami zapewniającymi osiągnięcie celów UE i wspierającymi inwestycje strategiczne. Ponadto krajowe strategie państw członkowskich służące osiągnięciu celów w zakresie klimatu i energii na 2030 r. należy niezwłocznie przełożyć na konkretne działania.

W planie działania szczególne znaczenie dla przemysłu mają trzy inicjatywy przewodnie: 1) obniżenie rachunków za energię, 2) przyspieszenie wprowadzania czystej energii i elektryfikacji przez ukończenie połączeń międzysystemowych i sieci oraz czysta produkcja, a także 3) zapewnienie dobrze funkcjonujących rynków gazu.

2.1. Obniżenie rachunków za energię

Pierwszym krokiem do obniżenia kosztów dostaw energii elektrycznej jest pełne wdrożenie reform wprowadzonych w niedawno przyjętej strukturze rynku energii elektrycznej⁵ oraz promowanie efektywności energetycznej. Szybki wzrost liczby umów

⁴ COM(2025) 79 final

⁵ Dyrektywa (UE) 2024/1711; rozporządzenie (UE) 2024/1747

zakupu energii elektrycznej (PPA), w tym transgranicznych PPA, oraz kontraktów na transakcje różnicowe (CfD) ma kluczowe znaczenie dla poprawy atrakcyjności produkcji czystej energii dla użytkowników przemysłowych oraz zmniejszenia zależności rachunków za energię końcową od niestabilnych cen paliw kopalnych na rynkach krótkoterminowych.

Można zrobić więcej, aby wspierać upowszechnianie umów PPA. **Wraz z Europejskim Bankiem Inwestycyjnym (EBI) Komisja uruchamia dziś pilotażowy program dotyczący korporacyjnych umów zakupu energii elektrycznej (PPA)** na orientacyjną kwotę 500 mln EUR. W ramach tego projektu pilotażowego EBI będzie kontrgwarantować część PPA zawieranych przez przedsiębiorstwa, najlepiej MŚP i spółki o średniej kapitalizacji, a także sektory energochłonne, w celu długoterminowego zakupu produkcji energii elektrycznej. Zgodnie z podejściem przyjętym w strukturze rynku energii elektrycznej Komisja będzie współpracować z EBI w celu promowania PPA w sposób neutralny pod względem technologicznym. **EBI wprowadzi również „pakiet dotyczący produkcji elementów sieci energetycznych”** dla europejskiego łańcucha dostaw, aby zapewnić kontrgwarancje producentom elementów sieci, z orientacyjną kwotą co najmniej 1,5 mld EUR. Pakiet ten zapewni tym przedsiębiorstwom pewność niezbędną do zwiększenia produkcji. Grupa EBI będzie nadal przyczyniać się do zwiększenia tempa inwestycji energetycznych, podobnie jak ostatnio w ramach REPowerEU.

Do czerwca 2025 r. Komisja uprości zasady pomocy państwa, aby przyspieszyć wprowadzanie energii ze źródeł odnawialnych, wdrożyć dekarbonizację przemysłu i zapewnić wystarczające zdolności produkcji czystych technologii w Europie⁶. W pełni uznając prawo państw członkowskich do decydowania o koszyku energetycznym, Komisja oceni pomoc państwa na rzecz łańcuchów dostaw i technologii jądrowych zgodnie z Traktatem i w odniesieniu do neutralności technologicznej. **Komisja udzieli państwom członkowskim wytycznych w zakresie projektowania kontraktów różnicowych**, w tym ich ewentualnego **łączenia z PPA**, zgodnie z zasadami pomocy państwa. Będzie to powiązane z przyjęciem przez Komisję do 2026 r. nowych **przepisów dotyczących transgranicznej długoterminowej alokacji zdolności przesyłowych**. Przepisy te dodatkowo wzmocnią pozycję dużych odbiorców przemysłowych w celu zabezpieczenia produkcji energii elektrycznej potrzebnej im do funkcjonowania. Przyczyni się to również do rozwoju rynków terminowych i zapewnienia bezpieczniejszych długoterminowych dostaw energii elektrycznej. Ponadto Komisja zwróci się do państw członkowskich o opinie na temat instrumentu czystej elastyczności opartego na PPA i na temat zobowiązania przemysłu do korzystania z czystej energii elektrycznej, a jednocześnie zaprojektuje go w sposób wystarczająco ograniczający ryzyko zakłóceń konkurencji i ryzyko prześcigania się w udzielaniu dotacji na jednolitym rynku, zgodnie z wymogami zasad pomocy państwa.

U odbiorców przemysłowych istnieje ogromny potencjał w zakresie dostosowania popytu do podaży taniej czystej energii, przez zwiększenie zużycia, gdy ceny są niskie, i zmniejszenie go, gdy są wysokie. Dostarczanie produktów dostosowanych do potrzeb różnych odbiorców przemysłowych i innych konsumentów mogłoby umożliwić branżom, na zasadzie dobrowolności, natychmiastowe oszczędności na rachunkach za energię. Do IV kwartału

⁶ Więcej szczegółowych informacji zawiera sekcja 4.3.

2025 r. Komisja opracuje **wytyczne dla państw członkowskich i sprzedawców detalicznych dotyczące promowania wynagrodzenia za elastyczność w umowach detalicznych**.

W pierwszej kolejności państwa członkowskie powinny pilnie zakończyć negocjacje w sprawie dyrektywy w sprawie opodatkowania energii⁷, aby ramy podatkowe w większym stopniu sprzyjały elektryfikacji, a nie zachęcały do stosowania paliw kopalnych. Aby zapewnić krótkoterminową pomoc dla przemysłu, w szczególności sektora energochłonnego inwestującego w dekarbonizację, państwa członkowskie powinny również obniżyć poziom opodatkowania energii elektrycznej i wyeliminować opłaty finansujące politykę niezwiązaną z energią. Dyrektywa w sprawie opodatkowania energii umożliwi obniżenie do zera opodatkowania energii elektrycznej w przypadku sektorów energochłonnych. W związku z tym **Komisja wyda** zalecenie dotyczące sposobu skutecznego obniżenia poziomów opodatkowania w sposób racjonalny **pod względem kosztów**. Jeżeli chodzi o opłaty sieciowe, Komisja przedstawi **zalecenie i wytyczne dotyczące zharmonizowanego ustalania metod taryfikacji** w odniesieniu do opłat sieciowych, i, biorąc pod uwagę skuteczność tych zaleceń i wytycznych, zaproponuje nowe przepisy.

Efektywny system sieciowy zapewnia przepływ energii z miejsca produkcji do miejsca, w którym jest ona potrzebna, zapewniając wszystkim korzyści z energii po najniższych kosztach. Komisja przedstawi **pakiet dotyczący europejskich sieci energetycznych** między innymi po to, aby uprościć transeuropejskie sieci energetyczne, zapewnić transgraniczne zintegrowane planowanie i realizację projektów, zwłaszcza w zakresie połączeń międzysystemowych, usprawnić wydawanie pozwoleń, usprawnić planowanie sieci dystrybucyjnej, pobudzić cyfryzację i innowacje, a także zwiększyć widoczność i priorytetowe traktowanie potrzeb sektora produkcji, również w oparciu o działania przewidziane w planie działania na rzecz sieci.

Ponieważ ogólnie oczekuje się, że w nadchodzących latach gaz ziemny pozostanie głównym czynnikiem kształtującym ceny energii elektrycznej w UE, Komisja jest gotowa wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu środków pomocy państwa. Umożliwiłoby to państwom członkowskim zniwelowanie skutków ekstremalnych skoków cen i wyjątkowych warunków cenowych oraz uniezależnienie cen energii elektrycznej od wysokich cen gazu w oparciu o sprawdzone modele w sytuacjach nadzwyczajnych.

2.2. Przyspieszenie wprowadzania i produkcji czystej energii

Energochłonne gałęzie przemysłu potrzebują stałych i bezpiecznych dostaw czystej i przystępnej cenowo energii. **Zasadnicze znaczenie ma to, by skrócić czas wydawania pozwoleń na wdrażanie projektów dotyczących sieci, magazynowania energii i odnawialnych źródeł energii.** Do tej pory jednak tylko siedem państw członkowskich zgłosiło pełną transpozycję usprawnionych przepisów dotyczących wydawania pozwoleń zawartych w nowej dyrektywie w sprawie energii odnawialnej. Wpływ na wdrażanie projektów w tych krajach był wyraźny i pozytywny. Wszystkie państwa członkowskie powinny jak najlepiej wykorzystać tę szansę, ponieważ zapewni to dopływ tańszej energii elektrycznej do systemu. Komisja, w ramach natychmiastowego działania, będzie wspierać państwa członkowskie w transpozycji i wdrażaniu obowiązujących przepisów dotyczących

⁷ COM(2021) 563 final

pozwoleń na energię. Będzie ona dzielić się najlepszymi praktykami i zaleceniami oraz zainicjuje dialog na temat wdrażania pozwoleń na energię.

Poważnym problemem dla sektorów energochłonnych, które chcą się zelektryfikować, są również długotrwałe procedury wydawania zezwoleń. Dlatego też w planowanym **akcie w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu** Komisja proponuje **konkretne środki mające na celu rozwiązanie problemów z wydawaniem pozwoleń, które to problemy utrudniają dostęp przemysłu do energii i proces dekarbonizacji przemysłu**, przy jednoczesnym utrzymaniu zabezpieczeń środowiskowych i ochronie zdrowia ludzkiego. Środki te będą opierać się na doświadczeniach zdobytych w ramach przepisów nadzwyczajnych dotyczących wydawania pozwoleń⁸, dyrektywy w sprawie energii odnawialnej⁹, rozporządzenia TEN-E¹⁰, aktu w sprawie surowców krytycznych¹¹ oraz aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie¹². W przypadku niektórych z góry określonych obszarów przyspieszonego rozwoju oraz w przypadkach nadrzędnego interesu publicznego problem ten można złagodzić za pomocą środków takich jak dorozumiane zatwierdzenie niektórych decyzji administracyjnych w procesie wydawania pozwoleń, jeżeli zasada ta istnieje w krajowym systemie prawnym, oraz punkty kompleksowej obsługi dla wdrażających projekty.

Ważną rolę w procesie wydawania pozwoleń odgrywa cyfryzacja. Może ona przyspieszyć procedury i zwiększyć przewidywalność terminów. Komisja będzie nadal zachęcać do korzystania z przestrzeni danych, z unijnych danych i usług opartych na przestrzeni kosmicznej oraz ze sztucznej inteligencji, aby zapewnić organom krajowym łatwy dostęp do różnych zbiorów danych, w tym map geologicznych, przestrzennych i ekosystemów naturalnych lub danych dotyczących emisji, ułatwiających im podejmowanie decyzji.

2.3. Zapewnienie dobrze funkcjonujących rynków gazu

Cena importowanego gazu ziemnego bezpośrednio wpływa zarówno na ceny gazu, jak i energii elektrycznej w UE. Do ograniczenia zmienności cen i spekulacji potrzeba prawidłowo funkcjonujących rynków. Aby zapobiec manipulacjom na rynku i wyeliminować wszelkie możliwe luki prawne związane z brakiem przejrzystości, asymetrią informacji i ryzykiem koncentracji rynku, konieczny jest pełny nadzór regulacyjny i ścisła współpraca między organami regulacyjnymi ds. energii i finansów.

Na początku lutego br. Komisja powołała **grupę zadaniową ds. rynków gazu, która ma kompleksowo kontrolować unijne rynki gazu ziemnego** oraz, w razie potrzeby, podejmować działania, aby zapewnić ich optymalne funkcjonowanie i zapobiegać praktykom handlowym zakłócającym ustalanie cen rynkowych, wyciągając wnioski z kryzysu energetycznego. Komisja rozpocznie szeroko zakrojone konsultacje z zainteresowanymi stronami, aby ocenić potrzeby dalszych zmian legislacyjnych w celu zapewnienia pełnego i sprawnego nadzoru regulacyjnego, dostosowania i wzmocnienia przepisów dotyczących rynku energii i rynków

⁸ Rozporządzenie Rady (UE) 2022/2577.

⁹ Dyrektywa (UE) 2023/2413.

¹⁰ Rozporządzenie (UE) 2022/869.

¹¹ Rozporządzenie (UE) 2024/1252.

¹² Rozporządzenie (UE) 2024/1735.

finansowych (REMIT/MiFID¹³) oraz zmniejszenia obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorstw prowadzących obrót na rynkach finansowych energii (pojedyncza sprawozdawczość). Konsultacje te będą obejmować różne aspekty struktury regulacyjnej¹⁴, wspólne podejście nadzorcze organów regulacyjnych ds. energii i finansów oraz utworzenie wspólnej zharmonizowanej bazy danych wszystkich istotnych danych rynkowych z pełnym dostępem dla wszystkich organów regulacyjnych. Komisja sporządzi sprawozdanie w IV kwartale 2025 r.

Ponadto lepsza koordynacja między państwami członkowskimi i bardziej elastyczne trajektorie napelniania mogą, przy wsparciu Komisji, przyczynić się do zmniejszenia stresu systemu i uniknięcia zakłóceń na rynku związanych z **uzupełnianiem zapasów gazu**, wspierając uzupełnianie zapasów na lepszych warunkach zakupu oraz bezpieczeństwo dostaw.

Inicjatywy przewodnie – Dostęp do przystępnej cenowo energii i infrastruktury	Harmonogram
Plan działania na rzecz przystępnych cen energii	I kwartał 2025 r.
Projekt pilotażowy EBI oferujący gwarancje finansowe dla odbiorców PPA, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i sektora energochłonnego	II kwartał 2025 r.
Wniosek ustawodawczy dotyczący przedłużenia obowiązywania rozporządzenia w sprawie magazynowania gazu	I kwartał 2025 r.
Ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu	II kwartał 2025 r.
Zalecenie w sprawie opłat sieciowych	II kwartał 2025 r.
Akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu: <ul style="list-style-type: none"> Przyspieszenie wydawania pozwoleń ułatwiających dostęp przemysłu do energii i dekarbonizację przemysłu 	IV kwartał 2025 r.
Zalecenie w sprawie opodatkowania energii	IV kwartał 2025 r.
Wytyczne dotyczące projektowania CfD, w tym łączenia CfD i PPA	IV kwartał 2025 r.
Wytyczne dotyczące promowania wynagrodzenia za elastyczność w umowach detalicznych	IV kwartał 2025 r.
Pakiet dotyczący europejskich sieci energetycznych	I kwartał 2026 r.
KPI – Zwiększyć wskaźnik elektryfikacji całej gospodarki z 21,3 % do 32 % w 2030 r. ¹⁵	

¹³ Rozporządzenie (UE) 2011/1227; dyrektywa (UE) 2014/65.

¹⁴ W tym parametry regulujące stosowanie tzw. wyłączenia dotyczącego działalności dodatkowej, zasady dotyczące automatycznych mechanizmów zawieszania obrotu i limitów pozycji, wymogi mające zastosowanie do systemów obrotu i uczestników rynku, a także niektóre aspekty funkcjonowania rynków kasowych (np. stosowanie wymogów podobnych do wymogów zawartych w zbiorze przepisów finansowych w odniesieniu do towarowych giełd energii).

¹⁵ Dane Eurostatu, przedstawione w SWD(2025) 11 final.

KPI – Instalować każdego roku 100 GW mocy produkcyjnych energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych do 2030 r.¹⁶

3. Rynki pionierskie: pobudzanie podaży i popytu na czyste produkty

Stworzenie uzasadnienia biznesowego dla produktów zdekarbonizowanych wymaga również konkretnych środków po stronie popytu. Przedsiębiorstwa będą dokonywać niezbędnych inwestycji tylko wtedy, gdy będą pewne, że istnieje rynek dla ich produktów.

Pakt dla czystego przemysłu stworzy warunki, by ten popyt powstał. Stworzenie rynków pionierskich dla europejskich czystych technologii i produktów poprawi pozycję UE jako światowego lidera w dziedzinie czystej transformacji. Pakt zwiększy również konkurencyjność UE w kluczowych czystych sektorach, oferując gwarancje w zakresie zrównoważonej produkcji czystych produktów i dla zatrudnienia. Rynki pionierskie przynoszą korzyści skali, pozwalają zmniejszyć koszty i zwiększają dostępność zrównoważonych alternatyw zarówno dla konsumentów, jak i dla przedsiębiorstw. Zwiększony popyt zachęca przemysł do przyspieszenia przechodzenia na czystsze metody produkcji o bardziej zamkniętym obiegu, zwiększając przy tym korzyści zarówno dla środowiska, jak i dla gospodarki.

Nowe środki uzupełniają realizację wieloletniego celu UE, jakim jest stworzenie rynku wychwytywanego dwutlenku węgla. Wdrożenie strategii UE na rzecz przemysłowego zarządzania emisjami dwutlenku węgla¹⁷ stworzy uzasadnienie biznesowe dla tego trwałego usuwania dwutlenku węgla w celu zrekompensowania emisji resztkowych z sektorów, w których trudno jest zredukować emisje, w tym w kontekście przeglądu dyrektywy w sprawie ETS¹⁸ w 2026 r. Opracowane zostaną środki mające na celu uznanie wykorzystania wychwyconego dwutlenku węgla w szerszej gamie produktów oraz zapobieganie podwójnemu liczeniu wbudowanych emisji dwutlenku węgla, jeżeli spalanie odpadów zostanie włączone do unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS). Komisja będzie ponadto wspierać przyspieszenie rozwoju i rozmieszczenia małych reaktorów modułowych (SMR).

3.1. Kryteria pozacenowe w zamówieniach publicznych i zachęty do zakupów prywatnych

Polityka zamówień publicznych jest potężnym instrumentem pomagającym pokonywać bariery utrudniające wejście na rynek oraz wspierającym zrównoważone i odporne ekosystemy przemysłowe, tworzenie miejsc pracy i tworzenie wartości ekonomicznej w UE. Ukierunkowane wymogi i kryteria pozacenowe dotyczące zrównoważonego rozwoju, odporności i wymogów dotyczących europejskiego pochodzenia zgodnie z międzynarodowymi zobowiązaniami prawnymi Unii mogą dostosować wydatki krajowe do szerszego unijnego programu dekarbonizacji i konkurencyjności, zapewniając korzyści w zakresie wydatków publicznych, innowacje, zrównoważony rozwój, dobrobyt i tworzenie wysokiej jakości miejsc pracy. Stanowiłoby to również wyraźną zachętę dla producentów do zwiększenia zrównoważonej i odpornej produkcji.

¹⁶ Eurostat:

https://ec.europa.eu/eurostat/databrowser/view/nrg_inf_epc__custom_15272393/default/table?lang=en

¹⁷ COM(2024) 62 final: W związku z tym państwa członkowskie będą zobowiązane uznawać projekty wychwytywania za strategiczne w kontekście wdrażania aktu w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie, a przedsiębiorstwa naftowe i gazowe – zapewnić do 2030 r. 50 mln ton zdolności składowania CO₂.

¹⁸ Dyrektywa (UE) 2023/959.

W akcie w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu wprowadzone zostaną również kryteria odporności i zrównoważonego rozwoju w celu wspierania podaży czystej europejskiej energii dla sektorów energochłonnych. Kryteria te (np. czystość, odporność, obieg zamknięty, cyberbezpieczeństwo) zwiększą popyt na czyste produkty produkowane w UE, w oparciu o doświadczenia związane z aktem w sprawie przemysłu neutralnego emisyjnie w kontekście czystych technologii, promując innowacje oraz unijne normy środowiskowe i społeczne, a także zapewnią równe warunki działania. Stosowanie kryteriów pozacenowych mogłoby zostać rozszerzone na budżet UE, krajowe programy wsparcia oraz zamówienia publiczne i prywatne przynoszące korzyści energochłonnym sektorom przemysłu¹⁹.

Oprócz tego krótkoterminowego sygnału Komisja przedstawi w 2026 r. wniosek dotyczący przeglądu ram zamówień publicznych. Pozwoli on uwzględnić kryteria zrównoważonego rozwoju, odporności i preferencyjnego traktowania produktów europejskich w zamówieniach publicznych UE dla sektorów strategicznych. W przeglądzie zostaną skonsolidowane i wyjaśnione interakcje między przepisami dotyczącymi zamówień publicznych w poszczególnych aktach prawnych, aby instytucjom zamawiającym było łatwiej je stosować. Wszystkie szczeble administracji, od krajowego po lokalny, powinny móc korzystać z powyższych kryteriów. Kryteria te zostaną również rozszerzone na zamówienia prywatne, za pomocą środków takich jak normy emisji CO₂ oparte na cyklu życia.

Zamówienia prywatne mogą znacząco kształtować popyt. Komisja oceni, w jaki sposób wymogi i kryteria pozacenowe można włączyć do odpowiednich przepisów dotyczących produktów, takich jak stal niskoemisyjna, odnawialne źródła energii lub zrównoważone ogniwa baterii dla samochodów i flot przedsiębiorstw, a także kodeksy budowlane. Podejście takie stosuje się już w innych regionach świata i zalecono je Unii w raporcie Draghiego. Musi istnieć wyraźny związek między zachętami do dekarbonizacji a działaniami przemysłu na rzecz obiegu zamkniętego. Etykietowanie produktów przemysłowych, któremu towarzyszą odpowiednie zachęty, jest potężnym narzędziem przyspieszającym przejście na zdekarbonizowaną produkcję i zapewniającym producentom możliwość czerpania korzyści z „kosztów ekologicznych” i uzyskania zwrotu z inwestycji w dekarbonizację. Powiązanie tej etykiety z zamówieniami publicznymi zachęci producentów do korzystania z niej.

Akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu pozwoli opracować dobrowolną etykietę wskazującą na intensywność emisji dwutlenku węgla produktów przemysłowych, unikając przy tym powielania, wykorzystując prostą metodykę z danymi ETS i w oparciu o metodykę CBAM. Powinno to być podstawą dalszego zaangażowania w międzynarodowe prace nad pomiarem intensywności emisji dwutlenku węgla. Aby jak najszybciej rozpocząć cały proces, Komisja zajmie się najpierw sektorem stali w 2025 r. Będzie się przy tym opierać na istniejących sprawozdaniach branżowych. Na podstawie rozporządzenia w sprawie wyrobów budowlanych²⁰ utworzona zostanie etykieta dla cementu, a wkrótce zostanie złożone zalecenie normalizacji. Takie etykiety umożliwią producentom przemysłowym oznaczenie intensywności emisji dwutlenku węgla w ich produkcji przemysłowej i korzystanie z ukierunkowanych zachęt, np. w odniesieniu do czystej stali. Państwa członkowskie mogłyby również wykorzystywać etykiety do opracowywania zachęt podatkowych i innych systemów wsparcia zgodnie z zasadami pomocy państwa.

Równocześnie Komisja będzie kontynuować prace nad **opracowaniem kompleksowych ocen cyklu życia**, opierając się w stosownych przypadkach na dobrowolnych etykietach, o których

¹⁹ Zob. Bank Dekarbonizacji Przemysłu

²⁰ Rozporządzenie (UE) 305/2011.

mowa w akcie w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu. Dzięki istniejącym przepisom (jak np. rozporządzenie w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych produktów²¹, rozporządzenie w sprawie wyrobów budowlanych i przepisy sektorowe dotyczące produktów, takich jak baterie lub budynki) z etykiet będą również mogli korzystać konsumenci, aby zorientować się co do śladu węglowego odnośnych produktów.

Aby wzmocnić oddziaływanie wspomnianych zachęt do obniżania emisyjności, należy zająć się również problemem mnożenia różnych metod rozliczania emisji dwutlenku węgla w UE i na świecie, który utrudnia orientację unijnym przedsiębiorstwom prowadzącym rozwój czystszych produktów. Komisja będzie pracować nad **uproszczeniem i harmonizacją metod rozliczania emisji dwutlenku węgla** oraz określeniem do IV kwartału 2025 r. obszarów priorytetowych i możliwych sposobów uproszczenia, harmonizacji i solidnej weryfikacji.

3.2. Promowanie upowszechniania wodoru odnawialnego i niskoemisyjnego

Wodór ma do odegrania kluczową rolę w dekarbonizacji naszego systemu energetycznego UE, w szczególności w sektorach, w których trudno jest zredukować emisje, i w których elektryfikacja nie jest jeszcze realną opcją. Niezbędne są jasne ramy regulacyjne. **W związku z tym w I kwartale 2025 r. Komisja przyjmie akt delegowany w sprawie wodoru niskoemisyjnego**, aby doprecyzować w pragmatyczny sposób zasady produkcji wodoru niskoemisyjnego, gwarantując inwestorom pewność.

Aby zmniejszyć ryzyko wiążące się z produkcją wodoru w UE i przyspieszyć jej upowszechnianie, w III kwartale 2025 r. Komisja ogłosi trzecie zaproszenie do składania wniosków w ramach Europejskiego Banku Wodoru z budżetem w wysokości do 1 mld EUR i zachęci państwa członkowskie do korzystania z oferowanej przez Komisję platformy aukcji jako usługi, na przykład przez ułatwienie wykorzystania niewydanych funduszy UE.

Ponadto uruchomienie mechanizmu wsparcia wodoru w ramach Europejskiego Banku Wodoru w II kwartale 2025 r. pozwoli zorganizować i połączyć odbiorców i dostawców, wspierając uczestników w dotarciu do instrumentów finansowania i ograniczania ryzyka, aby ułatwić agregację zapotrzebowania odbiorców na wodór i paliwa wodorowe w sektorach przemysłowych i transporcie, w których trudno jest obniżyć emisyjność, np. w sektorach transportu morskiego i lotniczego.

Aby przygotować przegląd aktu delegowanego w sprawie paliw odnawialnych pochodzenia niebiologicznego, Komisja rozpoczyna badanie mające na celu ocenę skuteczności ram dotyczących wodoru i określenie ewentualnych barier dla zwiększenia skali wykorzystania wodoru odnawialnego. Komisja wspiera również stale zainteresowane strony w procesie certyfikacji, w szczególności przez regularnie aktualizowanie w internecie dokumentu z pytaniami i odpowiedziami.

Inicjatywy przewodnie – Rynki pionierskie: pobudzanie podaży i popytu na czyste produkty	Harmonogram
Akt delegowany w sprawie wodoru niskoemisyjnego zapewniający pewność regulacyjną producentom wodoru niskoemisyjnego	I kwartał 2025 r.
Akt w sprawie przyspieszenia dekarbonizacji przemysłu: <ul style="list-style-type: none">• Ustanowienie etykiety produktu niskoemisyjnego	IV kwartał 2025 r.

²¹ Rozporządzenie (UE) 2024/1781.

<ul style="list-style-type: none"> • Stosowanie wymogu dotyczącego zrównoważonego rozwoju, odporności i minimalnego poziomu elementów pochodzenia europejskiego w produktach w zamówieniach publicznych i prywatnych w sektorach strategicznych, aby zapewnić istnienie rynków pionierskich na produkty niskoemisyjne 	
Komunikat i wniosek ustawodawczy w sprawie ekologizacji flot pojazdów służbowych	2025/2026
Przegląd dyrektyw w sprawie zamówień publicznych w celu włączenia do powszechnego stosowania kryteriów pozacenowych	IV kwartał 2026 r.
<p>KPI – Zapewnić, aby 40 % kluczowych komponentów produktów z zakresu czystych technologii było produkowanych lokalnie na rynku UE²².</p> <p>KPI – Zmniejszyć podatności na zagrożenia zewnętrzne w odniesieniu do produktów objętych Paktem dla czystego przemysłu, które to podatności mierzone są za pomocą wskaźnika podatności na zagrożenia zewnętrzne, z poziomu wynoszącego obecnie 0,19. (EXVI)²³.</p>	

4. Inwestycje publiczne i prywatne

Czysta transformacja europejskiej gospodarki będzie wymagała znacznych inwestycji.

UE musi zwiększyć swoje roczne inwestycje w energię, innowacje przemysłowe oraz rozwój i system transportowy o około 480 mld EUR w porównaniu z poprzednim dziesięcioleciem²⁴. Kluczowe znaczenie ma mobilizowanie i lewarowanie kapitału prywatnego. Konieczne są do tego zachęty publiczne do dekarbonizacji, długoterminowa stabilność regulacyjna i skuteczna koordynacja polityki.

W oparciu o doświadczenia związane z budżetem UE, w ramach którego finansowane są działania związane z klimatem wspierające Europejski Zielony Ład w obecnym okresie finansowania, kolejne wieloletnie ramy finansowe (WRF) będą również kluczowym czynnikiem umożliwiającym czystą transformację. Planowany **fundusz konkurencyjności** zapewni w ramach następnym WRF silne wsparcie dla innowacyjnego przemysłu na rzecz zrównoważonych inwestycji oraz ułatwi dostęp do finansowania unijnego jako punkt kompleksowej obsługi. Będzie się on koncentrował na projektach o europejskiej wartości dodanej, dotyczących np. czystych technologii, a jednocześnie będzie wspierał dekarbonizację przemysłu. Finansowanie unijne umożliwi dalsze znaczne inwestycje w infrastrukturę i łączność niezbędne do ukończenia tworzenia unii energetycznej. Komisja przyjmie strategię dotyczącą **unii oszczędności i inwestycji**, aby umożliwić mobilizację kapitału na inwestycje

²² Rozporządzenie (UE) 2024/1735, art. 42

²³ Wskaźnik podatności na zagrożenia zewnętrzne (EXVI) Komisji Europejskiej będzie przedstawiany w rocznym sprawozdaniu dotyczącym jednolitego rynku i konkurencyjności. Jest to narzędzie służące do oceny podatności gospodarki UE na zewnętrzne wstrząsy. Wykorzystując szczegółowe dane handlowe, EXVI pozwala ocenić zależności, pozycję konkurencyjną i ekspozycję gospodarczą, co ułatwia podejmowanie świadomych decyzji politycznych i wspiera odporność przemysłu. EXVI pozwala też śledzić postępy w realizacji celów Paktu dla czystego przemysłu, aby zmniejszać podatność na zagrożenia w kluczowych sektorach. 0 = niska podatność na zagrożenia, 1 = wysoka podatność na zagrożenia.

²⁴ SWD(2023) 68 final – w latach 2021–2030.

prywatne. Europa stanie się dzięki temu wiodącym celem inwestycji w dekarbonizację przemysłu i w czyste technologie.

Aktualnie **przemysł UE potrzebuje natychmiastowego dostępu do kapitału. Aby zapewnić krótkoterminową pomoc, w ramach Paktu dla czystego przemysłu uruchomione zostaną środki w wysokości ponad 100 mld EUR przeznaczone na czystą produkcję w UE**, w tym dodatkowe gwarancje w wysokości 1 mld EUR w ramach obecnych WRF.

Komisja podejmie działania zmierzające do 1) wzmocnienia finansowania na szczeblu UE, 2) lewarowanie inwestycji prywatnych oraz 3) zwiększenia skuteczności pomocy państwa wspierającej cele Paktu dla czystego przemysłu oraz skuteczności innych krajowych systemów wsparcia.

4.1. Zwiększenie finansowania na szczeblu UE

Fundusz Innowacyjny okazał się być dla przemysłu UE wiarygodnym narzędziem finansowania projektów związanych z dekarbonizacją przemysłu i produkcją czystych technologii. Aby zwiększyć jego wpływ, należy udostępnić dodatkowe możliwości finansowania w celu zwiększenia wsparcia na rzecz projektów wybranych w ramach Funduszu Innowacyjnego, które otrzymały pieczęć suwerenności na podstawie rozporządzenia w sprawie STEP²⁵. Komisja zbada, w jaki sposób można to ułatwić, w tym przez zwiększenie synergii między istniejącymi instrumentami finansowania, aby zmaksymalizować finansowanie z Funduszu Innowacyjnego opatrzonych pieczęcią STEP projektów we wszystkich regionach UE. Równocześnie Komisja będzie dążyć do dalszego dostosowania kryteriów finansowania z Funduszu Innowacyjnego i finansowania krajowego, co przyspieszy zatwierdzanie pomocy państwa przez państwa członkowskie pragnące wspierać projekty z pieczęcią STEP. Dzięki temu proces stanie się jaśniejszy, co zachęci państwa członkowskie do przeznaczania większej ilości zasobów krajowych.

Komisja proponuje ponadto utworzenie Banku Dekarbonizacji Przemysłu, którego celem będzie przeznaczenie 100 mld EUR na finansowanie w oparciu o dostępne środki z Funduszu Innowacyjnego, dodatkowe dochody pochodzące z części systemu handlu uprawnieniami do emisji oraz przegląd InvestEU. Aby zagwarantować, że inwestycje Unii będą kierowane na innowacje i technologie, które ukształtują naszą gospodarkę i pobudzą nasze transformacje, bank ten będzie objęty systemem zarządzania przyszłego funduszu konkurencyjności. Przed dokonaniem przeglądu dyrektywy o handlu emisjami, planowanego na 2026 r., Komisja **uruchomi w 2025 r. projekt z aukcją pilotażową o wartości 1 mld EUR w dziedzinie dekarbonizacji kluczowych procesów przemysłowych w różnych sektorach**, wspierający dekarbonizację i elektryfikację przemysłu, wykorzystując połączenie istniejących zasobów w ramach Funduszu Innowacyjnego i systemu aukcji jako usługi.

Działanie Banku Dekarbonizacji Przemysłu pozwoli zmaksymalizować redukcję emisji. Bank będzie wykorzystywał uprawnienia w ramach ETS zarezerwowane do tego celu w ramach struktury EU ETS, aby wspierać projekty, w których redukcja emisji dwutlenku węgla będzie miernikiem umożliwiającym neutralne pod względem technologicznym wsparcie we wszystkich sektorach przemysłu, w tym przez kontrakt na transakcje różnicowe dotyczące dwutlenku węgla. Bank zostanie zaprojektowany w taki sposób, aby zapewniać konkurencyjny

²⁵ Rozporządzenie (UE) 2024/795.

wybór i sprawiedliwy rozdział wsparcia między państwami członkowskimi. Będzie uzupełniał sygnał cenowy ETS i pomoże wypełnić lukę w finansowaniu zarówno w odniesieniu do wydatków kapitałowych, jak i operacyjnych.

Komisja planuje przeznaczyć 6 mld EUR z Funduszu Innowacyjnego w 2025 r., m.in. na czyste technologie, produkcję baterii, Europejski Bank Wodoru i dekarbonizację przemysłu. Komisja zachęca również państwa członkowskie do częstszego korzystania z dotacji i „aukcji jako usługi” jako sprawdzonego modelu łączenia zasobów unijnych i krajowych w ramach zharmonizowanego i zgodnego z zasadami pomocy państwa konkurencyjnego wyboru. Niemcy, Austria, Litwa i Hiszpania zapoczątkowały wysiłki w tym zakresie, odblokowując dodatkowe środki na projekty dotyczące paliw wodorowych.

Ogólnie rzecz biorąc, Komisja będzie chronić strategiczne interesy UE, ukierunkowując w coraz większym stopniu odpowiednie zaproszenia do składania wniosków na potrzeby dekarbonizacji przemysłu, w większym stopniu wykorzystując kryteria odporności w przetargach konkurencyjnych lub ograniczając udział państw trzecich we wrażliwych projektach badawczych.

Badania naukowe i innowacje są strategicznym czynnikiem wspomagającym promowanie czystych technologii, czystej energii i niskoemisyjnej produkcji w UE. W ramach programu prac na lata 2026–2027 Komisja ogłosi sztandarowe **zaproszenie do składania wniosków w ramach programu „Horyzont Europa”** o łącznej wartości **około 600 mln EUR** w celu wsparcia projektów gotowych do wdrożenia. Jego celem będzie wspieranie synergii między programem ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji a Funduszem Innowacyjnym, przez tworzenie listy przygotowywanych projektów, od etapu badań i innowacji po etap ich wdrożenia. Ponadto w celu wspierania syntezy jądrowej jako innowacyjnego, niskoemisyjnego źródła energii przyszłości, zaproponowana zostanie strategia na rzecz syntezy jądrowej, w tym utworzenie partnerstw publiczno-prywatnych (PPP) w celu przyspieszenia komercjalizacji.

4.2. Lewarowanie inwestycji prywatnych

Program InvestEU jest obecnie głównym narzędziem na szczeblu UE służącym lewarowaniu finansowania prywatnego. Jest to program realizowany we współpracy z grupą EBI, międzynarodowymi instytucjami finansowymi i krajowymi bankami rozwoju; pozwolił on pozyskać dodatkowe finansowanie o wartości ponad 280 mld EUR na rzecz gospodarki UE.

Komisja proponuje zmianę rozporządzenia w sprawie InvestEU w celu zwiększenia zdolności InvestEU do ponoszenia ryzyka. Wniosek ustawodawczy, którego celem jest uproszczenie, umożliwi ponowne wykorzystanie nadwyżek z Europejskiego Funduszu na rzecz Inwestycji Strategicznych oraz środków powracających z dotychczasowych instrumentów finansowych, a także ułatwi wsparcie kapitałowe. Do końca obowiązywania obecnych WRF wniosek pozwoli **zmobilizować** dodatkowe finansowanie i inwestycje w wysokości **około 50 mld EUR** w kluczowych priorytetach polityki UE, takich jak modernizacja procesów przemysłowych, produkcja i wdrażanie czystych technologii, finansowanie projektów w dziedzinie infrastruktury energetycznej, rozwiązań w zakresie czystej mobilności i ograniczenia ilości odpadów oraz recyklingu. Obecne instrumenty gwarancyjne w ramach programu InvestEU będą również wykorzystywane przez grupę EBI, częściowo w powiązaniu z instrumentem gwarancji na rzecz czystych technologii. Aby jeszcze bardziej zwiększyć finansowanie w obszarach objętych Paktem dla czystego przemysłu,

zainteresowane państwa członkowskie zachęca się do szybkiego przeniesienia zasobów do modułu państw członkowskich w ramach InvestEU.

Komisja będzie również współpracować z grupą EBI nad nowymi inicjatywami na rzecz sektorów objętych Paktem dla czystego przemysłu, które w stosownych przypadkach uzyskają wsparcie w ramach programu InvestEU. Grupa EBI jest jednym z największych podmiotów zapewniających finansowanie działań związanych ze zmianą klimatu i może odegrać istotną rolę w zapewnieniu dodatkowego finansowania prywatnego. Jak już zapowiedziano w Kompasie konkurencyjności, Komisja będzie współpracować z grupą EBI i inwestorami prywatnymi w celu wdrożenia programu inwestycyjnego TechEU. Jego celem będzie wypełnienie luki w finansowaniu w celu wsparcia innowacji radykalnych, wzmocnienia zdolności przemysłowych Europy i przedsiębiorstw scale-up, które inwestują w innowacyjne technologie, takie jak sztuczna inteligencja, czyste technologie, surowce krytyczne, magazynowanie energii, obliczenia kwantowe, półprzewodniki, nauki o życiu i neurotechnologia. EBI będzie nadal opracowywać nowe podejścia, by wspierać europejskie przedsiębiorstwa inwestujące w czystą transformację. Przykładem mogą być mechanizmy zachęty do osiągnięcia celów w zakresie dekarbonizacji.

4.3. Ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu oraz inne formy wsparcia i ułatwienia

Wsparcie na szczeblu krajowym, między innymi w formie pomocy państwa i zachęty podatkowych, odgrywa kluczową rolę w działaniach na rzecz dekarbonizacji i obiegu zamkniętego – zapewnia się w ten sposób środki finansowe i zmniejsza bariery dla inwestycji. Środki takie nie tylko poprawiają rentowność zrównoważonych projektów, ale również stymulują udział sektora prywatnego.

Nowe ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu umożliwią niezbędną i proporcjonalną pomoc państwa przyciągającą inwestycje prywatne. Państwom członkowskim zapewniony zostanie dłuższy okres planowania wynoszący 5 lat, a przedsiębiorstwom – większa przewidywalność inwestycji w projekty przyczyniające się do realizacji celów Paktu dla czystego przemysłu. Nowe ramy przyczynią się w zasadniczy sposób do uproszczenia zasad pomocy państwa na potrzeby realizacji celów Paktu dla czystego przemysłu, przy jednoczesnym zachowaniu równych warunków działania i spójności europejskiej.

Uproszczone i elastyczne przepisy umożliwią szybkie zatwierdzanie środków pomocy państwa na rzecz dekarbonizacji, w szczególności w przypadku gdy zostały one poddane europejskiemu procesowi selekcji, oraz projektów w zakresie czystych technologii, przy jednoczesnym unikaniu nadmiernych zakłóceń konkurencji na jednolitym rynku. W nowych ramach wprowadzone zostaną gotowe rozwiązania umożliwiające państwom członkowskim łatwe wykazanie zgodności i powszechniejsze zastosowanie uproszczonych metod ustalania kwot pomocy zamiast złożonych indywidualnych ocen, w oparciu o doświadczenia z wdrażania tymczasowych ram pomocy państwa w sytuacjach kryzysowych i w okresie transformacji. Możliwe będą również odrębne systemy wsparcia dla konkretnych technologii, takich jak energia wiatrowa i słoneczna, oraz jeszcze większe ułatwienia we wsparciu na rzecz środków elastyczności niezwiązanej z paliwami kopalnymi i mechanizmów zdolności wytwórczych przyspieszających dekarbonizację systemu energetycznego. Możliwe będzie również wsparcie na dodatkowe wytwarzanie produktów czystych technologii, takich jak

baterie i technologie energii odnawialnej, dzięki aktualizacji przepisów dotyczących inwestycji w niektóre strategiczne zdolności produkcji sprzętu neutralnego emisyjnie.

Uproszczenie obowiązujących zasad pomocy państwa ma zasadnicze znaczenie. Planowany **przeгляд ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych** znacznie zmniejszy obciążenia biurokratyczne przedsiębiorstw i państw członkowskich, a także ułatwi niezbędne wsparcie dla przemysłu, przy jednoczesnym zachowaniu integralności jednolitego rynku. Równocześnie **Komisja przeprowadza ocenę obwieszczenia w sprawie gwarancji**, aby ustalić, czy nadal stanowi ono wystarczająco jasne i przewidywalne ramy udzielania gwarancji państwowych. Gwarancje państwowe mogą być skutecznym instrumentem wsparcia, który pomaga w pozyskaniu finansowania prywatnego, a jednocześnie jest mniejszym obciążeniem dla zasobów publicznych niż wsparcie w formie dotacji bezpośrednich. Komisja będzie również ściśle współpracować z państwami członkowskimi w przyspieszeniu opracowywania nowych ważnych projektów stanowiących przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania (projektów IPCEI), aby poprawić skuteczność narzędzia wspierającego dekarbonizację przemysłu i produkcję czystych technologii w UE. Komisja zaoferuje nowe centrum wsparcia, którego zadaniem będzie przyspieszenie realizacji projektów IPCEI. Komisja będzie również współpracować z EBI w celu utworzenia **punktu kompleksowej obsługi** zapewniającego doradztwo w zakresie struktury finansowania i składania wniosków o dotacje.

Oprócz doradztwa w zakresie zasad pomocy państwa Komisja jest również gotowa do udzielania przedsiębiorstwom nieformalnego doradztwa w zakresie **zgodności projektów współpracy przyczyniających się do realizacji priorytetów UE** z zasadami przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, zwłaszcza w przypadku projektów związanych z innowacjami, dekarbonizacją i bezpieczeństwem gospodarczym UE. Ponadto wytyczne dotyczące oceny łączenia przedsiębiorstw zostaną zmienione, aby zadbać o to, by w analizie konkurencji lepiej uwzględniać wpływ łączenia przedsiębiorstw na przystępność cenową zrównoważonych produktów i na czyste innowacje oraz na tworzenie efektywności przynoszącej zrównoważone korzyści, a także wpływ na innowacje, odporność i intensywność inwestycji w kontekście konkurencji w niektórych sektorach strategicznych.

Polityka podatkowa jest również kluczowym instrumentem zachęcania do realizacji celów Paktu dla czystego przemysłu. Nie powinno być w niej miejsca na korzyści na rzecz paliw kopalnych w porównaniu z czystą energią. **Komisja zaleci państwom członkowskim, aby ich systemy opodatkowania osób prawnych wspierały ekologiczność przedsiębiorstw.** Środki takie mogłyby obejmować **krótsze okresy amortyzacji** aktywów opartych na czystych technologiach, umożliwiające przedsiębiorstwom szybkie odpisywanie kosztów, i korzystanie z zachęt podatkowych, które kompensują wysokie inwestycje początkowe, a także wykorzystanie **ulg podatkowych** związanych z czystą transformacją dla przedsiębiorstw w sektorach strategicznych, aby zwiększyć atrakcyjność finansową inwestowania w praktyki niskoemisyjne. Jeżeli środki takie wiążą się z pomocą państwa, w nowych ramach pomocy państwa zostaną one uwzględnione w przepisach dotyczących zgodności z zasadami pomocy państwa. Środki podatkowe będą łączone z dalszymi **działaniami mającymi na celu zmniejszenie i stopniowe wycofywanie dopłat do paliw kopalnych**, między innymi w kontekście europejskiego semestru w 2025 r. Aby ułatwić wzrost nowych innowacyjnych przedsiębiorstw oraz inwestycje w takie przedsiębiorstwa, Komisja zaproponuje 28. system prawny, który uprości obowiązujące przepisy.

Inicjatywy przewodnie – Inwestycje publiczne i prywatne	Harmonogram
Zwiększenie zdolności InvestEU do ponoszenia ryzyka	I kwartał 2025 r.
Centrum wsparcia projektów IPCEI	2025
Ramy pomocy państwa na potrzeby Paktu dla czystego przemysłu	II kwartał 2025 r.
Zalecenie dla państw członkowskich dotyczące wprowadzenia zachęt podatkowych wspierających Pakt dla czystego przemysłu	II kwartał 2025 r.
Zaproszenie do składania wniosków w ramach programu „Horyzont Europa”	IV kwartał 2025 r.
Aukcja pilotażowa w ramach Funduszu Innowacyjnego	2025
Bank Dekarbonizacji Przemysłu	II kwartał 2026 r.
Program inwestycyjny TechEU dla przedsiębiorstw scale-up z udziałem grupy EBI i sektora prywatnego	2026
KPI: Zwiększenie całkowitej wielkości inwestycji wspierających transformację przemysłową powyżej wartości 52,7 mld EUR ²⁶	

5. Wzmocnienie gospodarki o obiegu zamkniętym: zabezpieczenie dostępu do surowców i zasobów

Europa powinna przyjąć bardziej strategiczne podejście, jeśli chodzi o zamawianie surowców i surowców wtórnych, tak aby zdecydowanie ograniczyć nasze uzależnienie od nierzetelnych dostawców i zapobiec zakłóceniom w dostawach. Obieg zamknięty powinien być siłą napędową innowacji jak nigdy wcześniej.

Stawiając obieg zamknięty w centrum naszej strategii dekarbonizacji, UE nie tylko zwiększa przystępność cenową i dostępność podstawowych surowców, ale także ogranicza nasze zależności, ponieważ surowce są ponownie wykorzystywane, regenerowane, poddawane recyklingowi i utrzymywane w gospodarce przez dłuższy czas. Przewiduje się, że potencjał europejskiego rynku regeneracji produktów pod względem obiegu zamkniętego wzrośnie z obecnej wartości 31 mld EUR do 100 mld EUR do 2030 r. i pozwoli utworzyć 500 000 nowych miejsc pracy. Dzięki temu produkcja przemysłowa w Europie stanie się bardziej zrównoważona, dekarbonizacja nabierze tempa i poprawi się bezpieczeństwo zasobów.

5.1. Szybkie wdrożenie aktu w sprawie surowców krytycznych

Aby zabezpieczyć dostęp do surowców krytycznych niezbędnych na potrzeby dwójakiej transformacji, w przypadku których UE jest w dużym stopniu uzależniona od ograniczonej liczby dostawców z państw trzecich, Komisja **priorytetowo traktuje wdrożenie aktu w sprawie surowców krytycznych**. Już w marcu 2025 r. uznany zostanie pierwszy wykaz

²⁶ https://investeu.europa.eu/investeu-programme/investeu-fund/investeu-indicators_en#key-indicators-selection

projektów strategicznych w celu zapewnienia dywersyfikacji dostaw w całym łańcuchu wartości oraz ułatwienia dostępu do publicznego i prywatnego wsparcia finansowego dla tych projektów.

Korzystając z doświadczeń z mechanizmu AggregateEU, Komisja utworzy platformę agregacji zapotrzebowania i mechanizm kojarzenia potrzeb w zakresie surowców strategicznych. Drugim krokiem, uzupełniającym akt w sprawie surowców krytycznych i zgodnym z zaleceniami zawartymi w raporcie Draghiego, będzie utworzenie przez Komisję odrębnego **unijnego centrum surowców krytycznych**, które zajmie się wspólnymi zakupami surowców w imieniu zainteresowanych przedsiębiorstw i we współpracy z państwami członkowskimi. Inne zadania mogłyby dotyczyć koordynacji zapasów strategicznych, monitorowania łańcucha dostaw, projektowania produktów finansowych w celu inwestowania w wyższy etap łańcucha dostaw w UE i państwach trzecich.

5.2. Gospodarka o obiegu zamkniętym

Przemysł UE jest liderem w dziedzinie obiegu zamkniętego. Jednakże jego działalność jest obecnie utrudniona ze względu na brak skali i jednolitego rynku odpadów, surowców wtórnych, materiałów wielokrotnego użytku oraz nieistnienie rynków pionierskich. Aby wyeliminować tę lukę, Komisja będzie nadal współpracować z zainteresowanymi stronami w celu określenia działań i środków, które umożliwiłyby postępy transformacji w kierunku obiegu zamkniętego. UE musi również zadbać o to, aby produkty zawierające cenne i rzadkie surowce były ponownie wykorzystywane w sposób efektywny i tak długo, jak to możliwe, zanim staną się odpadami, między innymi przez pełne wprowadzenie wymogów dotyczących ekoprojektu w odniesieniu do ważnych grup produktów.

W 2026 r. Komisja przyjmie akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym, który przyspieszy transformację w tym kierunku z wykorzystaniem naszego jednolitego rynku. Akt umożliwi swobodny przepływ produktów o zamkniętym cyklu życia, surowców wtórnych i odpadów, przyczyni się do zwiększenia podaży wysokiej jakości recyklatów oraz pobudzi popyt na surowce wtórne i produkty o zamkniętym cyklu życia, obniżając tym samym koszty surowców. Jednym ze środków przewidzianych w akcie jest zmiana obowiązujących przepisów dotyczących e-odpadów – zasady mają zostać uproszczone, dostosowane do potrzeb i umożliwiać odzysk surowców krytycznych zawartych w e-odpadach. Ujednolicone zostaną kryteria zniesienia statusu odpadu, aby ułatwić przekształcenie odpadów w cenne surowce; uproszczony, zdigitalizowany i poszerzony w ukierunkowany sposób zostanie element dotyczący rozszerzonej odpowiedzialności producenta, a kryteria dotyczące zamówień publicznych pomogą w napędzeniu popytu. Zapewni to zachęty do powszechniejszego wykorzystania złomu metali i obowiązkowej cyfryzacji zezwoleń na rozbiórkę i audytów przeprowadzanych przed rozbiórką. Warunkiem odejścia od surowców kopalnych jest wprowadzenie wymogu korzystania z nowych źródeł surowców, takich jak surowce pochodzące z recyklingu i materiały pochodzenia biologicznego, w celu zastąpienia np. pierwotnych surowców kopalnych w tworzywach sztucznych. Środki przewidziane w akcie będą uzupełnieniem **rozporządzenia w sprawie ekoprojektu dla zrównoważonych**

produktów i ułatwią jego wdrożenie. Plan prac na podstawie tego rozporządzenia zostanie przyjęty w kwietniu 2025 r.

Aby uszczelnić obieg w UE, poprawić zdolności w zakresie recyklingu oraz osiągnąć cel recyklingu wynoszący 25 % i określony w akcie w sprawie surowców krytycznych, Komisja rozważy dodatkowe środki mające na celu zwiększenie atrakcyjności recyklingu odpadów surowców krytycznych w Unii w porównaniu z ich eksportem. Komisja będzie również pracować nad środkami zachęcającymi do odchodzenia od składowania odpadów i przechodzenia na ponowne użycie i recykling dzięki skuteczniejszej selektywnej zbiórce odpadów. Komisja weźmie przy tym również pod uwagę, czy państwa trzecie wprowadziły środki ograniczające eksport surowców krytycznych. Jednocześnie UE będzie współpracować z państwami trzecimi, które chcą rozwijać partnerstwa w zakresie gospodarki o obiegu zamkniętym w tej dziedzinie. Możliwe będzie również przeanalizowanie opłat eksportowych, które mogłyby zostać wykorzystane do finansowania inwestycji w zdolności w zakresie recyklingu.

Europejski sektor recyklingu baterii znajduje się w krytycznej sytuacji ze względu na niedobór czarnej masy, która jest eksportowana do państw trzecich pomimo jej znaczenia gospodarczego i środowiskowego dla europejskiego ekosystemu baterii. Mając na uwadze jej niebezpieczne właściwości, **Komisja przyjmie szczególne środki dotyczące czarnej masy**.

Musimy nie tylko usunąć bariery regulacyjne, ale również ułatwić znaczne zwiększenie inwestycji w dostawy surowców wtórnych potrzebnych do produkcji przemysłowej. Współpraca między państwami członkowskimi a zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi będzie wspierana za pośrednictwem **międzyregionalnych centrów obiegu zamkniętego** w celu promowania inteligentnej specjalizacji i korzyści skali w zakresie recyklingu. Centra te będą określać projekty strategiczne w oparciu o propozycje przedstawione przez grupy państw członkowskich lub podmiotów przemysłowych, co umożliwi łączenie różnorodnych regionalnych strumieni. Podejście takie zapewni wystarczającą skalę i umożliwi instalacjom osiągnięcie rozmiaru niezbędnego do ciągłej eksploatacji. Centra będą korzystać z doświadczeń w realizacji projektów strategicznych w ramach aktu w sprawie surowców krytycznych i stosować podobne podejścia do materiałów technicznych i biologicznych, od których uzależniony jest nasz przemysł. Ponadto Komisja będzie aktywnie wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu potencjalnego nowego projektu IPCEI dotyczącego materiałów zaawansowanych produkowanych w oparciu o obieg zamknięty na potrzeby czystych technologii.

Komisja rozpocznie również badanie danych w celu zebrania informacji od uczestników rynku na temat sposobu, w jaki europejskie przedsiębiorstwa obecnie nabywają i poddają recyklingowi najważniejsze surowce, oraz oceni, czy potrzebna jest ściślejsza współpraca między podmiotami przemysłu. Wsparciem dla tego procesu będzie mogło być nieformalne doradztwo na temat tego, w jaki sposób współpraca w zakresie recyklingu surowców może być najskuteczniejsza zgodnie z unijnymi regułami konkurencji.

Komisja dokona również przeglądu przepisów dotyczących **procedury dla towarów używanych w dyrektywie VAT²⁷** w ramach inicjatywy dotyczącej zielonego VAT-u – celem jest uregulowanie kwestii VAT-u na towary używane. Ponadto warunkiem skutecznej transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym będzie prowadzenie prac w ścisłej współpracy ze wszystkimi zainteresowanymi stronami. W tym celu Komisja rozpocznie dialog w ramach Paktu dla czystego przemysłu na temat obiegu zamkniętego, aby wesprzeć przygotowanie aktu w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym i określić obszary, w których konieczne są dalsze wysiłki.

Nawozy są dobrym przykładem ilustrującym potencjał Paktu dla czystego przemysłu we wszystkich sektorach. Program na rzecz obiegu zamkniętego jest w tym przypadku również programem bezpieczeństwa. Unijna produkcja nawozów, w tym nawozów niskoemisyjnych i nawozów ze składników odżywczych pochodzących z recyklingu, zmniejsza zależność od importowanych nawozów i ogranicza emisje, promuje przy tym modele biznesowe oparte na obiegu zamkniętym i powinna obniżyć ceny środków produkcji dla rolników.

Inicjatywy przewodnie – Wzmocnienie gospodarki o obiegu zamkniętym: zabezpieczenie dostępu do surowców i zasobów	Harmonogram
Pierwszy wykaz projektów strategicznych w ramach aktu w sprawie surowców krytycznych	I kwartał 2025 r.
Przyjęcie planu prac dotyczącego ekoprojektu	II kwartał 2025 r.
Unijne centrum surowców krytycznych na potrzeby wspólnych zakupów zapasów strategicznych i zarządzania nimi	IV kwartał 2026 r.
Akt w sprawie gospodarki o obiegu zamkniętym	IV kwartał 2026 r.
Inicjatywa dotycząca zielonego VAT-u	IV kwartał 2026 r.
Międzyregionalne centra obiegu zamkniętego	IV kwartał 2026 r.
KPI: Zwiększenie wskaźnika powtórnego wykorzystania surowców z obecnych 11,8 proc. do 24 % ²⁸ do 2030 r. ²⁹	

6. Globalne rynki i partnerstwa międzynarodowe

Realizacja celów nowego Paktu dla czystego przemysłu jest ściśle powiązana z naszą zdolnością do działania na arenie międzynarodowej. UE nie może zrealizować swoich celów w zakresie czystego przemysłu bez partnerstw na arenie międzynarodowej. Wiele surowców krytycznych, które mają zasadnicze znaczenie dla transformacji ekologicznej oraz odporności i bezpieczeństwa UE, musi być sprowadzanych spoza UE. Jednocześnie dążenie do zrównoważonych, zróżnicowanych i odpornych przemysłowych łańcuchów wartości leży

²⁷ Dyrektywa Rady 2006/112/WE.

²⁸ COM (2020) 98 final – Nowy plan działania UE dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym.

²⁹ Zgodnie z rocznym sprawozdaniem dotyczącym jednolitego rynku i konkurencyjności ([wydanie z 2025 r.](#)).

również w interesie naszych partnerów. Nasz sukces gospodarczy zależy również od otwartego, opartego na zasadach handlu i dostępu do rynków towarowych i kapitałowych państw trzecich.

Obecnie największe gospodarki świata konkurują ze sobą, aby uzyskać dostęp do rynków, surowców krytycznych, nowych technologii i globalnych szlaków handlowych w wyścigu do neutralności klimatycznej – każdy chce jako pierwszy opracować lub nabyć strategiczną technologię. Ponadto przemysł boryka się z nieuczciwą konkurencją globalną, w szczególności ze względu na eksport krajowych nadwyżek mocy produkcyjnych z innych krajów po zaniżonych cenach. Wkroczyliśmy w erę globalnej konkurencji geoeconomicznej, co wiąże się z koniecznością ochrony równych warunków działania na świecie i zapewnienia, aby rynek UE nie służył jako cel eksportowy w przypadku nadwyżki globalnej zdolności produkcyjnej.

6.1. Czyste partnerstwo handlowo-inwestycyjne

Według Międzynarodowej Agencji Energetycznej wartość światowego rynku czystych technologii energetycznych w 2035 r. wyniesie 2 bln USD. Aby osiągnąć neutralność klimatyczną w konkurencyjny sposób, konieczne jest, aby europejskie przedsiębiorstwa, inwestorzy i pracownicy jak najlepiej wykorzystali te możliwości.

Rozbudowana sieć umów handlowych UE zapewnia europejskim przedsiębiorstwom lepszy dostęp do rynków państw trzecich i niezbędnych surowców. UE musi zatem nadal **podpisywać, zawierać i w pełni wdrażać oczekujące na zawarcie umowy o wolnym handlu (FTA)** oraz kontynuować trwające negocjacje w sprawie nowych umów o wolnym handlu. **Czyste partnerstwa handlowo-inwestycyjne (CTIP) będą uzupełnieniem tych umów**, oferującym szybsze, bardziej elastyczne i bardziej ukierunkowane podejście dostosowane do konkretnych interesów biznesowych UE i jej partnerów. Partnerstwa zostaną opracowane w taki sposób, aby lepiej dostosować działania zewnętrzne UE do celów polityki przemysłowej UE, biorąc pod uwagę możliwości i potrzeby biznesowe. Główny nacisk zostanie położony na zarządzanie strategicznymi zależnościami i zabezpieczenie pozycji UE w najważniejszych globalnych łańcuchach wartości przez dywersyfikację naszych łańcuchów dostaw i zagwarantowanie lepszego dostępu do surowców, czystej energii i czystej technologii. Partnerstwa ułatwią również współpracę w dziedzinie technologii energetycznej i polityki czystej transformacji oraz będą wspierać dekarbonizację w krajach partnerskich. W związku z tym uwzględnienie potrzeb i interesów przedsiębiorstw w UE i w krajach partnerskich będzie miało kluczowe znaczenie dla przygotowania skutecznych partnerstw CTIP i zapewnienia właściwego wykorzystania stwarzanych przez nie możliwości handlowych i inwestycyjnych.

Partnerstwa CTIP umożliwią połączenie reguł, współpracy regulacyjnej oraz inwestycji w celu opracowania wraz z partnerami czystych strategicznych łańcuchów wartości. Po pierwsze, uruchomione zostaną inwestycje przez określenie konkretnych projektów łączących finansowanie prywatne i publiczne w inwestycjach objętych strategią Global Gateway i realizowanych w ramach podejścia „Drużyna Europy”. Po drugie, reguły przyczynią się do powstania warunków sprzyjających czystym inwestycjom i możliwościom biznesowym dla przedsiębiorstw z UE, aby mogły one działać na równych zasadach na rynkach zagranicznych. Po trzecie, współpraca regulacyjna będzie wspierać partnerów we wdrażaniu projektów zwłaszcza w dziedzinie czystych technologii, elektryfikacji, obiegu zamkniętego, norm dekarbonizacji, a także wprowadzania opłat emisyjnych. Rezultatem będą wiarygodne

i atrakcyjne partnerstwa promujące inwestycje w czyste technologie, które ostatecznie przyspieszą również transformację na szczeblu globalnym. Komisja zamierza zainauguować pierwsze partnerstwo CTIP w marcu.

W ramach nowego paktu na rzecz regionu śródziemnomorskiego ambitna transśródziemnomorska inicjatywa współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii pobudzi inwestycje publiczne i prywatne na dużą skalę w energię ze źródeł odnawialnych. Ponadto w ramach naszej działalności dyplomatycznej będziemy nadal wspierać kraje partnerskie w angażowaniu się w transformację ekologiczną w kontekście ambitnej polityki klimatycznej i środowiskowej oraz ustalonych na poziomie krajowym wkładów w ramach porozumienia paryskiego. UE powinna przyjąć strategiczne podejście do współpracy energetycznej, koncentrujące się na trzech kluczowych obszarach: dyplomacji, pomocy technicznej i gospodarce, i uzupełniające działania państw członkowskich na szczeblu krajowym.

6.2. Ulepszenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂

Mechanizm dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO₂ (CBAM) służy temu, aby wysiłki przemysłu UE na rzecz redukcji emisji nie były niweczone przez import wysokoemisyjnych towarów produkowanych poza UE, oraz stanowi zachętę do dekarbonizacji i wprowadzania opłat emisyjnych na całym świecie. Ze zgromadzonych dotychczas danych wynika jednak, że mała liczba importerów odpowiada za ponad 99 % emisji gazów cieplarnianych związanych z przywożonymi towarami. Komisja proponuje znaczne uproszczenie mechanizmu CBAM, zmniejszając obciążenie administracyjne dla przemysłu i łańcuchów dostaw, przy jednoczesnym dalszym zachęcaniu do globalnego wprowadzania opłat emisyjnych. Jest to pierwszy, lecz konieczny krok w kierunku poprawy skuteczności CBAM.

W drugiej połowie 2025 r. Komisja przedstawi również **kompleksowe sprawozdanie z przeglądu mechanizmu CBAM**. Oceniony zostanie zakres rozszerzenia CBAM na inne sektory w UE objęte systemem ETS i produkty rynku niższego szczebla. W sprawozdaniu ocenione zostanie również uwzględnienie emisji pośrednich we wszystkich sektorach CBAM – wzięte przy tym zostaną pod uwagę pośrednie koszty energii elektrycznej ponoszone przez producentów z UE. W sprawozdaniu zostanie przedstawiona strategia przeciwdziałania ryzyku ewentualnego obchodzenia przepisów. Komisja dokona również przy okazji przeglądu sposobów rozwiązania problemu ucieczki emisji w związku z eksportem towarów do państw trzecich. Po dokonaniu przeglądu w pierwszej połowie 2026 r. przedstawiony zostanie wniosek ustawodawczy.

Jednocześnie UE będzie nadal wspierać wysiłki krajów partnerskich na rzecz dekarbonizacji przez pomoc techniczną i współpracę regulacyjną. Za pośrednictwem powstałej niedawno Grupa Zadaniowej ds. Międzynarodowych Rynków Uprawnień do Emisji Dwutlenku Węgla i Dyplomacji w zakresie Ustalania Opłat Emisyjnych wspierany będzie również rozwój wprowadzania opłat emisyjnych i rynków uprawnień do emisji dwutlenku węgla na całym świecie, przez wspieranie krajów partnerskich w opracowywaniu skutecznej polityki wprowadzania opłat emisyjnych i rzetelnego podejścia do międzynarodowych rynków uprawnień.

6.3. Wsparcie i ochrona: równe warunki działania dla przemysłu UE

UE musi pozostać atrakcyjnym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej i zapewnić, aby inwestycje zagraniczne, zwłaszcza w sektorach strategicznych, przyczyniały się do wzrostu gospodarczego, ale nie osłabiały bezpieczeństwa gospodarczego Europy. Komisja, po konsultacjach z zainteresowanymi stronami reprezentującymi przemysł i z państwami członkowskimi, proponuje środki mające zapewnić, aby **inwestycje zagraniczne w UE w większym stopniu przyczyniały się do długoterminowej konkurencyjności przemysłu UE**, jego przewagi technologicznej i odporności gospodarczej oraz tworzenia wysokiej jakości miejsc pracy w UE. Przykładowo w przypadku projektów, które wiążą się z inwestycjami zagranicznymi, zwłaszcza z udziałem finansowania publicznego, państwa członkowskie mogłyby wspólnie rozważyć takie warunki, jak własność sprzętu, nakłady pochodzące z UE, rekrutacja pracowników zamieszkałych w UE, potrzeba tworzenia *joint venture* lub transfer własności intelektualnej – począwszy od niektórych sektorów strategicznych, takich jak na przykład przemysł motoryzacyjny czy produkcja technologii energii odnawialnej.

Jednocześnie ważne jest, aby inwestycje zagraniczne nie zagrażały bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu Europy. W trakcie trwającego obecnie przeglądu rozporządzenia UE w sprawie monitorowania bezpośrednich inwestycji zagranicznych³⁰ Rada i Parlament Europejski mają okazję jeszcze bardziej wzmocnić unijne ramy monitorowania inwestycji przez zmniejszenie różnic między krajowymi mechanizmami monitorowania, wprowadzenie wymogów w zakresie odporności oraz większą harmonizację podejść i kierunków polityki, co zminimalizuje ryzyko tzw. „turystyki sądowej”.

Do stycznia 2026 r. Komisja przyjmie wytyczne dotyczące kluczowych pojęć leżących u podstaw rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych³¹, na przykład odnośnie do sposobu oceny przez Komisję zakłócających skutków subsydiów zagranicznych. W wytycznych zostanie również doprecyzowane, w jakich okolicznościach Komisja może podjąć decyzję o przeglądzie połączenia przedsiębiorstw na podstawie przepisów dotyczących subsydiów zagranicznych, jeżeli nie zostały przekroczone określone progi, ale powstało ryzyko dla równych warunków działania na jednolitym rynku. W strategicznych sektorach Komisja będzie wszczynać postępowania z urzędu na podstawie rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych.

Zgodnie ze swoim celami, takimi jak konkurencyjność, odporność i zrównoważoność, Komisja weźmie pod uwagę dostosowanie taryf w ramach ustalonych poziomów, nawet w razie konieczności do maksymalnych poziomów, w oparciu o wyjątki, np. dotyczące ochrony środowiska.

Komisja będzie również nadal szybko i skutecznie wykorzystywać w razie potrzeby instrumenty ochrony handlu, takie jak cła antydumpingowe i antysubsydyjne. Aby chronić nasz przemysł przed nieuczciwą konkurencją i aby nasz rynek nie służył za rynek eksportu nadwyżki globalnej spowodowanej ingerencją państwową, zaostrzymy istniejące instrumenty ochrony handlu, w tym przez skrócenie terminów dochodzeń lub powszechniejsze wykorzystanie procedur z urzędu. Komisja przeanalizuje również we współpracy z państwami

³⁰ Rozporządzenie (UE) 2019/452.

³¹ Rozporządzenie (UE) 2022/2560.

członkowskimi i zainteresowanymi stronami, czy konieczne są kolejne instrumenty w celu uzupełnienia i zreformowania zestawu narzędzi ochrony handlu.

Na świecie coraz częściej wprowadzane są środki protekcyjnistyczne, co stwarza ryzyko, że **globalne nadwyżki mocy produkcyjnych** zostaną przekierowane na rynek UE. Komisja zajmie się problemem nadwyżki mocy produkcyjnych, zacieśniając współpracę międzynarodową i wielostronną oraz koncentrując się na wykrywaniu i eliminowaniu pierwotnych przyczyn środków, które nie są nakierowane na rynek, w tym subsydiów prowadzących do zakłóceń w kluczowych gałęziach przemysłu i strukturach handlu towarami i technologiami o krytycznym znaczeniu. UE będzie dążyć do ściślejszej współpracy w tym zakresie w ramach grupy G-7 oraz do wymiany informacji w celu zapewnienia, aby niezależne reakcje i wspólne działania były dobrze skoordynowane i skuteczne.

Inicjatywy przewodnie – Globalne rynki i partnerstwa międzynarodowe	Harmonogram
Rozpoczęcie negocjacji w sprawie pierwszego czystego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego	I kwartał 2025 r.
Uproszczenie mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO ₂	I kwartał 2025 r.
Kompleksowy przegląd mechanizmu dostosowywania cen na granicach z uwzględnieniem emisji CO ₂ obejmujący ocenę wykonalności rozszerzenia zakresu mechanizmu na inne sektory w UE objęte systemem handlu uprawnieniami do emisji, w przypadku których istnieje ryzyko ucieczki emisji, na sektory downstream, na emisje pośrednie oraz wsparcie dla eksporterów i likwidacja luk prawnych	III kwartał 2025 r.
Transśródziemnomorska inicjatywa współpracy w dziedzinie energii i czystych technologii	IV kwartał 2025 r.
Wniosek ustawodawczy w sprawie rozszerzenia mechanizmu CBAM	I kwartał 2026 r.
Wytyczne dotyczące rozporządzenia w sprawie subsydiów zagranicznych	I kwartał 2026 r.

7. Umiejętności i wysokiej jakości miejsca pracy na rzecz sprawiedliwości społecznej i sprawiedliwej transformacji

Wszyscy ludzie, całe społeczeństwo i wszystkie przedsiębiorstwa powinny odnieść korzyści z przejścia na czystą gospodarkę. W związku z tym w ramach paktu dla czystego przemysłu zobowiązano się do sprawiedliwej transformacji, która zapewnia wysokiej jakości miejsca pracy i wzmacnia pozycję obywateli, opierając się na ich umiejętnościach, a jednocześnie promuje spójność społeczną i sprawiedliwość we wszystkich regionach. Nasz przemysł potrzebuje wykwalifikowanej siły roboczej i musi oferować wysokiej jakości miejsca pracy, aby przyciągnąć najbardziej utalentowanych pracowników. Kluczowe znaczenie dla sukcesu transformacji ekologicznej ma centralna rola pracowników i społeczności lokalnych w transformacji przemysłowej – wykorzystanie talentów ludzi i dalsze rozwijanie potrzebnych im umiejętności. Jednocześnie ekologiczna i cyfrowa transformacja to również zmiany w strukturze siły roboczej i nowe wymogi w zakresie umiejętności.

7.1. Wsparcie na rzecz umiejętności

Przemysł potrzebuje lepszego dostępu do umiejętności. Komisja przedstawi **unię umiejętności** jako nadrzędną strategię na rzecz umiejętności, która zapewni ludziom umiejętności potrzebne do jak najlepszego wykorzystania własnego potencjału, a równocześnie zapewni pracodawcom dostęp do wiedzy fachowej niezbędnej w dynamicznej i konkurencyjnej gospodarce. Komisja dokona również przeglądu unijnych modeli wsparcia dla sektorowych inicjatyw na rzecz umiejętności (w tym akademii, paktu na rzecz umiejętności, sojuszu na rzecz przygotowania zawodowego, centrów doskonałości zawodowej) w celu usprawnienia ram doskonalenia umiejętności sektorowych w strategicznych sektorach związanych z paktem dla czystego przemysłu, przy zwiększonym wsparciu w wysokości do 90 mln EUR z programu Erasmus+.

Unia umiejętności poprawi nasze zdolności do gromadzenia informacji na temat umiejętności i skoncentruje się m.in. na inwestycjach, uczeniu się dorosłych i uczeniu się przez całe życie, kształceniu i szkoleniu zawodowym, szkolnictwie wyższym, zatrzymywaniu i uznawaniu umiejętności, a także przyciąganiu i integrowaniu wykwalifikowanych utalentowanych osób z państw trzecich, w tym za pośrednictwem przyszłej unijnej puli talentów. Aby sprostać wyzwaniom związanym z uznawaniem umiejętności, Komisja rozważy dalsze działania polegające na usprawnianiu i upraszczaniu procedur, a także narzędzia cyfryzacji. **Inicjatywa na rzecz przenoszenia umiejętności** ułatwi uznawanie umiejętności nabytych w innym kraju.

7.2. Wsparcie dla pracowników w okresie transformacji

Nasz przemysł musi pozostać atrakcyjnym miejscem pracy. Plan działania na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy, który ma zostać przygotowany wspólnie z partnerami społecznymi, będzie wspierał państwa członkowskie i przemysł w zapewnianiu godnych warunków pracy, wysokich standardów zdrowia i bezpieczeństwa, dostępu do szkoleń oraz w sprawiedliwej zmianie wykonywanej pracy dla pracowników i osób samozatrudnionych, a także w rokowaniach zbiorowych, z myślą o przyciągnięciu talentów i przyczynieniu się do konkurencyjności przemysłu europejskiego.

Plan działania na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy zapewni wsparcie pracownikom w okresie transformacji. W tym kontekście Komisja omówi z partnerami społecznymi ramy wspierania procesów restrukturyzacji na szczeblu UE i państw członkowskich. Ramy te będą koncentrować się na sprawiedliwej transformacji, na przewidywaniu zmian, szybszej interwencji w przypadku zagrożenia restrukturyzacją oraz na ulepszonych ramach informacji i konsultacji.

Inwestycje powinny wspierać pracowników w okresie transformacji zarówno przez ochronę dochodów, jak i aktywną politykę rynku pracy, w tym usługi pośrednictwa pracy, możliwości szkolenia i zmiany kwalifikacji oraz wsparcie przedsiębiorczości, również dla słabszych grup społecznych.

Dyskusja na ten temat obejmie również funkcjonowanie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji i przeanalizowanie możliwości zwiększenia jego wkładu. **Komisja utworzy Europejskie Obserwatorium Sprawiedliwej Transformacji**, które przygotuje informacje niezbędne na potrzeby prac w tej dziedzinie. Poprawi ono bazę dowodową w zakresie aspektów sprawiedliwej transformacji ekologicznej, opracuje

znormalizowane wskaźniki, zgromadzi najlepsze praktyki i ułatwi wymianę danych w celu pomiaru skutków i wyników związanych z zatrudnieniem, tworzeniem wysokiej jakości miejsc pracy, zmianą zatrudnienia, przekwalifikowaniem pracowników, potrzebami inwestycyjnymi, ochroną socjalną i dostępem do usług kluczowych³², a także zapewni przejrzysty dialog z partnerami społecznymi, władzami regionalnymi i lokalnymi, społeczeństwem obywatelskim i innymi zainteresowanymi stronami w dziedzinie sprawiedliwej transformacji.

Komisja przeanalizuje możliwości ulepszeń w realizacji Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji (FST), opierając się na zdobytych doświadczeniach i określając najlepsze praktyki na potrzeby opracowania przyszłych instrumentów w ramach kolejnych WRF. Ponadto Komisja przyjmie europejski plan na rzecz przystępnych cenowo mieszkań, aby zająć się m.in. mobilnością pracowników w miejscach pracy na obszarach miejskich.

Stosowanie warunkowości społecznej w finansowaniu publicznym zapewnia pracownikom możliwość korzystania ze wsparcia udzielanego przemysłowi, m.in. na potrzeby wspierania rokowań zbiorowych. Podejście takie jest zgodne z ogólnymi celami UE, jakimi są wspieranie sprawiedliwości społecznej równoległe ze wzrostem gospodarczym. Większa konkurencyjność musi opierać się na dotychczasowych osiągnięciach społecznych i modelu społecznym UE, aby możliwa była realizacja inkluzywnej i sprawiedliwej transformacji ekologicznej.

Unia będzie nadal wspierać normy pracy i normy społeczne, aby realizować transformację, która będzie sprawiedliwa i zapewni równe traktowanie wszystkich, między innymi w kontekście planowanej w najbliższym czasie przez Komisję ocenie ram prawnych zamówień publicznych.

Ponadto w ramach przeglądu ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych Komisja oceni, czy i w jaki sposób można zaktualizować zasady pomocy państwa, aby zapewnić lepsze zachęty dla przemysłu do inwestowania w podnoszenie i zmianę kwalifikacji, w wysokiej jakości miejsca pracy i w rekrutację pracowników na potrzeby sprawiedliwej transformacji. Komisja oceni, czy można zwiększyć wykorzystanie **warunkowości w zakresie szkoleń i umiejętności** do finansowania publicznego wspierającego przewidywane zmiany i zarządzanie zmianą oraz transformację przemysłową. Polityka konkurencji odgrywa ponadto kluczową rolę w ochronie praw obywateli przed nadmierną koncentracją siły oddziaływania, między innymi w sferze cyfrowej, i zapewnia nowym podmiotom sprawiedliwe warunki działania, uniemożliwiając nieuzasadnioną koncentrację siły gospodarczej i strategicznej.

Komisja opracuje wytyczne dla państw członkowskich dotyczące leasingu socjalnego pojazdów bezemisyjnych, pomp ciepła i innych ekologicznych produktów – leasing socjalny może zapewnić wszystkim Europejczykom możliwości korzystania z transformacji ekologicznej bez niekorzystnych skutków dystrybucyjnych oraz pomóc w napędzaniu popytu na produkty ekologiczne. Obywatelom zapewniona będzie pomoc finansowa w dostępie do tych produktów, która jest dostępna również w ramach Społecznego Funduszu Klimatycznego.

³² Zgodnie z zaleceniem Rady w sprawie zapewnienia sprawiedliwej transformacji w kierunku neutralności klimatycznej, 2022/C 243/04 z 16 czerwca 2022 r., oraz z unijnymi ramami jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, COM(2013)882 final z 13 grudnia 2013 r.

Inicjatywy przewodnie – Umiejętności i wysokiej jakości miejsca pracy na rzecz sprawiedliwości społecznej	Harmonogram
Unia umiejętności	I kwartał 2025 r.
Plan działania na rzecz wysokiej jakości miejsc pracy	IV kwartał 2025 r.
Wytyczne dotyczące leasingu socjalnego produktów ekologicznych	2025
Europejskie Obserwatorium Sprawiedliwej Transformacji	I kwartał 2026 r.
Inicjatywa na rzecz przenoszenia umiejętności	2026
Przegląd zasad pomocy państwa w ramach ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń grupowych w odniesieniu do przedsiębiorstw społecznych i rekrutacji pracowników znajdujących się w szczególnie niekorzystnej sytuacji	IV kwartał 2027 r.
KPI: Zmniejszenie liczby zawodów deficytowych wymagających szczególnych umiejętności lub wiedzy do celów transformacji ekologicznej, w przypadku których niedobór zgłosiło co najmniej pięć państw członkowskich. W 2024 r. takich zawodów było 27 ³³ .	

8. Wdrażanie Paktu dla czystego przemysłu we wszystkich sektorach

Pakt dla czystego przemysłu posłuży jako ramy prowadzenia dialogu z przemysłem, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, w celu opracowania sektorowych ścieżek transformacji. Ścieżki te pozwolą na podejmowanie świadomych decyzji inwestycyjnych i ułatwią mobilizację większego kapitału na rzecz transformacji, co ostatecznie przyspieszy postępy w kierunku czystszej i bardziej konkurencyjnej przyszłości przemysłu.

Aby dostosować działania do szczególnych potrzeb sektorów, w 2025 r. trwają już prace nad kilkoma planami sektorowymi, a w przyszłości powstaną w miarę potrzeb kolejne:

Plan działania dla przemysłu motoryzacyjnego zostanie przyjęty 5 marca w oparciu o trwający dialog strategiczny. Plan działania będzie uwzględniał potrzeby łańcucha wartości w przemyśle motoryzacyjnym, ze szczególnym naciskiem na innowacje w zakresie przyszłych technologii i zdolności.

Plan działania w zakresie stali i metali, oparty na dialogu strategicznym, który rozpocznie się 4 marca, będzie zawierał propozycje konkretnych działań dla przemysłu metali żelaznych i nieżelaznych, ponieważ stal i metale od wieków stanowią trzon przemysłu UE i mają zasadnicze znaczenie dla ekologicznej i cyfrowej transformacji.

³³ Zgodnie ze sprawozdaniem Europejskiego Urzędu ds. Pracy, na podstawie danych z krajowych urzędów koordynacji EURES. Wymogi w zakresie umiejętności i wiedzy są zgodne z klasyfikacją ESCO dotyczącą umiejętności na potrzeby transformacji ekologicznej; przykłady przeanalizowano z wykorzystaniem wskaźnika intensywności ekologicznej w ramach europejskiej klasyfikacji umiejętności, kompetencji i zawodów (ESCO).

Pakiet dotyczący przemysłu chemicznego, który ma zostać przyjęty pod koniec 2025 r., uzna strategiczną rolę sektora chemicznego jako „nadrzędnego przemysłu” i przemysłu cząsteczek o kluczowym znaczeniu. Komisja zaproponuje ukierunkowane inicjatywy mające zwiększyć konkurencyjność sektora i zmodernizować go, a także wspierać produkcję i innowacje w Europie.

W **planie inwestycyjnym na rzecz zrównoważonego transportu** określone zostaną krótko- i średnioterminowe środki priorytetowego wsparcia dla konkretnych paliw odnawialnych i niskoemisyjnych dla lotnictwa i transportu wodnego, z których korzysta wiele energochłonnych sektorów przemysłu. Przyspieszony zostanie również rozwój infrastruktury ładowania. Nowe zasady ułatwiające pomoc na rzecz przejścia na zrównoważone rodzaje transportu lądowego umożliwią sektorowi kolejowemu skorzystanie z czystej i cyfrowej transformacji.

Komisja zaproponuje również **strategię dotyczącą biogospodarki** w celu poprawy zasobooszczędności i wykorzystania potencjału rozwoju materiałów pochodzenia biologicznego zastępujących surowce oparte na paliwach kopalnych oraz rozwoju gałęzi przemysłu z tego sektora. Pozwoli to również jeszcze bardziej ograniczyć zależność od importowanych surowców. W nowym planie sektorowym dla biogospodarki określone zostaną priorytety w zakresie produkcji i wykorzystania biomateriałów oraz jak najdłuższego ich utrzymania w gospodarce. Europejski pakt na rzecz oceanów będzie promował innowacje w dziedzinie niebieskich czystych technologii, morskich odnawialnych źródeł energii i gospodarki o obiegu zamkniętym.

9. Podsumowanie

Dekarbonizacja i obieg zamknięty muszą stać w centrum naszej polityki gospodarczej – to jedyny sposób na dotrzymanie przez UE kroku konkurentom bogatym w zasoby. Pakt dla czystego przemysłu to nasza strategia działania. Emisje gazów cieplarnianych netto w UE są obecnie o 37 % niższe od poziomu z 1990 r., a PKB w tym samym czasie wzrósł o 68 %. Postępy te dowodzą tego, że dekarbonizacja jest siłą napędową wzrostu gospodarczego i dobrobytu i otwiera Europejczykom nowe możliwości.

UE dysponuje wszystkimi niezbędnymi narzędziami, ale ich prawdziwa siła zależy od ich strategicznego dostosowania i spójnego wykorzystania na potrzeby realizacji wspólnych celów. Kluczowym aspektem naszej strategii jest zatrzymywanie młodych talentów oraz tworzenie możliwości inspirujących i angażujących kolejne pokolenie. Nasze podejście obejmuje spójny wymiar zewnętrzny i wewnętrzny – dostosowujemy w nim nasze mocne strony do dzisiejszej rzeczywistości geopolitycznej, w której rynki światowe ewoluują i zmienia się dostępność zasobów. Wymaga to zapewnienia równych warunków działania bez podważania wysokich standardów środowiskowych i społecznych, których oczekuje nasze społeczeństwo.

Strategia może okazać się dobra tylko pod warunkiem jej skutecznego wdrożenia. Wymaga to solidnych pomiarów, monitorowania, dialogu i skoordynowanych działań na skalę UE na rzecz inwestycji i zwiększania skali działalności. W swoim rocznym sprawozdaniu dotyczącym jednolitego rynku i konkurencyjności Komisja będzie ściśle monitorować postępy w realizacji celów dekarbonizacji i konkurencyjności, stopniowo dodając nowe kluczowe wskaźniki wyników (KPI) określone w niniejszym dokumencie. Komisja poprawi również

koordynację w obrębie organizacji, aby zapewnić strategiczne kierowanie, monitorować postępy i angażować się w dialog z władzami lokalnymi i zainteresowanymi stronami.

Współpraca i harmonizacja z państwami członkowskimi mają zasadnicze znaczenie. Komisja będzie również współpracować ze współprawodawcami we wdrażaniu działań zaproponowanych w niniejszym komunikacie. Początkowo dyskusje skupią się na określeniu pilnych priorytetów w zakresie dekarbonizacji oraz klastrów przemysłowych.

Zachęcamy przemysł do oddolnego przywództwa i ukierunkowanych dostosowań w celu osiągnięcia wymiernych rezultatów, które mogłyby być skalowalne na szczeblu europejskim.

Działania podejmowane w ramach tego wspólnego planu działania na rzecz dekarbonizacji i konkurencyjności przemysłu europejskiego zapewnią zrównoważoną przyszłość produkcji w Europie – pod względem gospodarczym, środowiskowym i społecznym.